

NAUJA AKCIJA — „KAM PRIKLAUSO PINIGAI?“
Skaitykite 1 ir 5 psl.

TĖSIAME
AKCIJĄ — „PADĖKIME ŽMOGUI!“
(„Bičiulystė“, Nr.18, gegužės 4d.)
Trumpai — 2 psl.

Bičiulystė

Rašykite mums „Draugo“ adresu su nuoroda „Bičiulystė“ arba
P.O. Box 4102
Wheaton, IL 60189
el. paštas biciulyste@draugas.org
biciulyste@aol.com

Nr. 021 (138)

Ketvirtieji leidimo metai
Gegužės 25 d., 2004

Antradienio priedas

2 psl.

Gyvenimo istorija

Susipažinkime su kunigu

3 psl.

Tuesday supplement

5 psl.

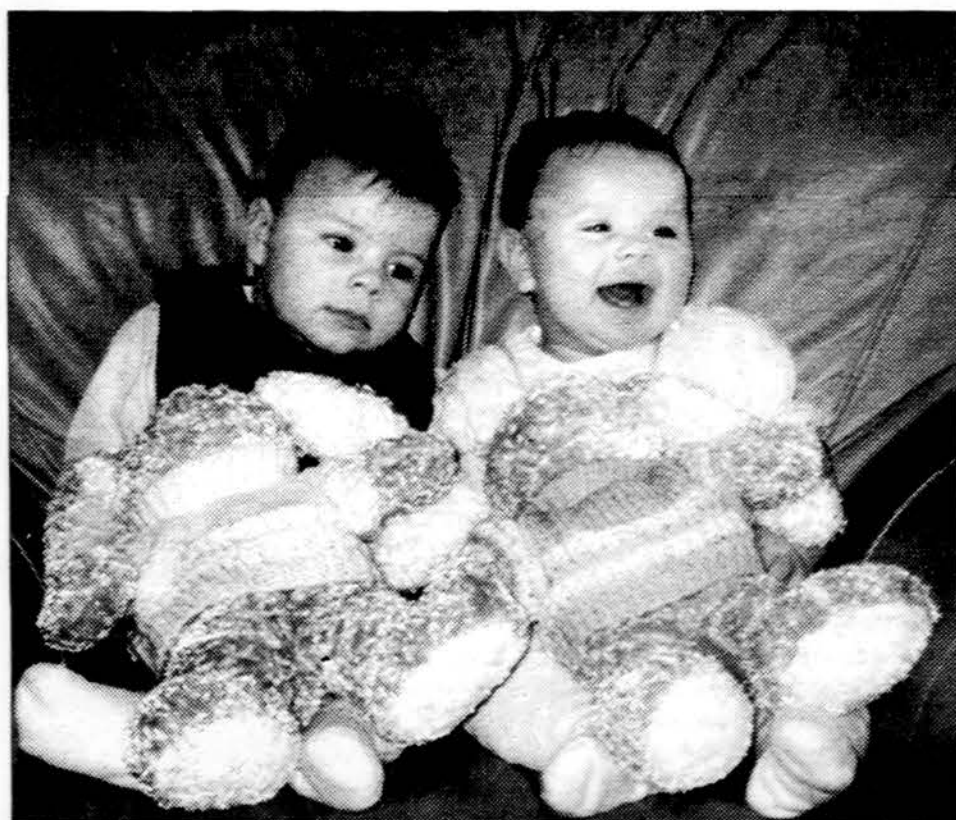
Rašti pinigai

Šiame numeryje:

BIRŽELIO 1-OJI — TARPTAUTINĖ

VAIKŲ GYVIMO DIENA

■ ■ Ligija Tautkuvienė

Matas (kairėje) ir Monika 6 mėn. amžiaus. Nuotrauka iš asmeninio albumo.

Inga Slivskytė ir Audrius Mikuckas draugavo nuo mokyklos suolo. Kai abu baigė Karmėlavos vidurinę mokyklą, draugystė nenutrūko. Inga mokėsi Kaucho vadybos ir kalbų kolegijoje, kurią baigusi sugrįžo į savąją mokyklą ir ten dėstė anglų kalbą. Audrius užsiėmė bizniu, tuo metu labai populiariu Lietuvoje – automobilių atvaramu iš Vokietijos.

Prieš aštuonerius metus Audrius ir Inga sukūrė šeimą. Iš pradžių jaunieji įsikūrė erdvoje ir svetingoje Ingos tėvų pastogėje. Jaunimas norėjo gyventi ir prasi-gyventi savarankiškai. Žinia, Lietuvoje nėra lengva jauniems, nors ir veržliems, ypač mažesniame miestelyje, kur darbo pasiūla nedidelė, turėti pastovią darbo vietą, uždirbti, kad galėtų laisvai kvėpuoti.

Kaip ir daugelis, taip ir Mikuckai, sumanė nuvykti į Ameriką, pasižvalgyti, padirbėti pusantros metų (ir ne kiek ne ilgiau!), šiek tiek praturtėti ir grįžti namo...

Bet gyvenimas visada padiktuoja savo sąlygas. Taip ir su jauniais žmonėmis. Pagyvenę, šiek tiek užsidirbę, apkeliojo Ameriką, susipažino su šiuo dideliu ir įdomiu kraštu. Grįžimo laiką vis atidėjo rytdienai, nes pinigai

labai nesitaupe, o grįžti potuščiomis kišenėmis jau labai nesinorėjo... Kaip ir visi atvykusieji, dirbo tokius pačius ar panašius darbus — Inga padėjo auginti amerikietiškus dyvynukus, kuriems tada buvo tik po 2,5 metų, Audrius, išbandęs keletą profesijų, pasiliko prie mūrijimo darbų. Beskubant, bedirbant, taupant, išleidžiant, jau, žiūrėk, ir aštunti metai pradėjo skaičiuoti laiką...

Prieš dvejus su puse metų Mikuckai ėmė ir nusipirko Plainfield'e namą. Matyt, kad apsisprendė nutūpti ilgesniam laikui, o tada ir gandas pasibeldė į Ingos ir Audrius naujus namus, atnešdamas dovanų ne vieną, bet — iškart dvi naujas gyvybes.

Joliet Silver Cross ligoninėje Inga gimė ramiai, pasitikėdama gydytojais. Vaikščiojo sunkokai — dyvyniai svoriu nustebejo visus gydytojus — ligoninės praktikoje nėra buvę, kad dyvynukai tiek svertų. Per abu — 17 svarų (1 svaras — 454 gr.). Amerika buvo dosni Mikuckams — du mėnesius Inga gavo paramą iš Public Aid'o, mažieji aprūpinti nemokama gydymu (dėkui Dievui, jie dar nėra sirgę), maistu — košelėmis, sultimis, Similac'o mišiniu.

Jauna šeima Amerikoje jaučiasi gerai, nors ir pasiilgsta Lietuvos. — Lietuvoje per tokį trumpą, palyginti, laiką, nebūtume nei namo, nei automobilių nusipirkę.

— Bet juk judviejų abiejų tėvai — ne „nabagiukai“, — įsiterpia į mūsų pokalbį Valentina Mikuckienė, atvykusi padėti marčiai auginti mažuosius. — Mes pastatėme Audriui didelį namą Karmėlavoje, kuriame vietos ir vaikams ir tėvams pakaktų, — tęsia Valentina.

Audrius visą dieną praleidžia darbe. Sugrįžęs namo, be jokios abejonės, padeda, kiek gali. Bet

Nukelta į 2 psl.

Gegužės 30-ąją SEKMINĖS

Sekminės — katalikų šventė, švenčiama penkiasdešimtą dieną po Velykų. Per Sekmines minimas šv. Dvasios nužengimas pas apaštalus, Bažnyčios durų atvėrimo viešumai, žmonėms, pradžia. Sekminės, po Kalėdų ir Velykų — didelė katalikiškojo pasaulio šventė, kurios apeigos tęsiasi 8 dienas.

Sekminės — antroji pagal reikšmingumą žydų šventė, patioje pradžioje buvusi derliaus nuėmimo iškilmų šventė. Sekminės — Šventos Dvasios atsiuntimo šventė, kuri buvo atsiųsta per žydiškas Sekmines.

Sekminės Lietuvoje, ypač jos kaime — irgi didelė liaudiška šventė. Trobos vidus, vartai, durys apkašomos žaliomis berželių šakelėmis. Tai savotiška senovinio augalų kulto liekana.

Seniau Aukštaitijos lietuviams buvo žinomas „Sekminių medelio“ statymo paprotys — apie jį susirinkęs jaunimas dainuodavo, šokdavo, rinkdavo iš savo tarpo „karalienę“ ir „karalių“, arba „jaunujų porą“ ir vaidindavo vestuves.

Sekminės laikomos ir piemenų švente. Išvakarėse arba anksti rytą piemenys apkašydavo gyvulius žolynais ar vainikais. Karvėms, dažniausiai, nupindavo vainikus, mat buvo manoma, kad tada jos duos daugiau pieno. Išlikęs ir posakis: „Ko čia išsitaisei (pasipuošei), kaip karvė per Sekmines?“

Sekminių rytą piemenys būdavo laisvi nuo ganymo, o gyvulius išgindavo suaugusios merginos, vadinamos „rytagonėmis“ (šia tematika Lietuvos choreografe Laimutė Kisielinė sukūrė liaudišką šokį „Rytagonė“, kurį bando šokti ir

Nukelta į 4 psl.

LIETUVA, TĖVYNE MŪSŲ...

Pažadų sėja

Vytautas Visockas

Prasidėjo trumpiausią prezidentinę rinkimų kampaniją. Skaitydamas apie kandidato prezidentus Valdo Adamkaus keliones pas skurdžiausius Lie-

tuvoje yra daugiausia, todėl „savą“ agituoti nereikia, juo labiau, kai tokia trumpa rinkiminė kampanija; svarbu nepervertinti savo galimybių, kurių būsimasis prezidentas turės mažiau, negu turėjo jo pirmtakai, kai nebu-

vome nei NATO, nei Europos Sąjungos nariai; svarbu sakyti tiesą, galvojant ne tik apie rinkimus, bet ir apie gyvenimą po jų.

Dar neaišku, kiek kandidatų rungsis dėl prezidento posto, nors devyni Konstitucinio Teismo teisėjai jau rašo Rolandui Pakui lemiamas išvadas. Jie jau išnagrinėjo 29 parlamentarų prašymą ištirti, ar gegužės 4-ąją Seimo priimtos Prezidento rinkimų įstatymo pataisos, kuriomis remdamasi Vyriausioji rinkimų komisija atsisakė kandidatų į prezidentus registruoti iš šio posto atstatydintą R. Paką, neprieštarauja Konstitucijai. Jie turi visą mėnesį laiko; jeigu savo išvadas Konstitucinis Teismas paskelbtų, pavyzdžiui, birželio 17 dieną, betarpiškai patirti, kokios nuotikos vyrauja referendumo išvakarėse. Optimizmo jos teikė nedaug. Kaimuose tamsa, skurdas. Dažno čia, šalia sostinės, visai nepasiekia jokia lietuviškoji žiniasklaida, dažnas nieko nenutuokia apie rinkimus, referendumus, gal net nesuvokia, ką tai reiškia. Teko girdėti, kad prieš neseniai įvykusius Lietuvos prezidento rinkimus, kai prezidentu buvo išrinktas Rolandas Paksas, ne vienas kaimietis kalbėjęs: „O aš tai už Putiną balsuosiu“.

Gili takoskyra

Ar dabar, po metų, kai jau esame Europos Sąjungoje, irgi neramu? Valdas Adamkus visai teisingai elgiasi, kai susitinka su daugiausiai problemų turinčiais provincijos miesteliu, tokiu, kaip Didžiulalis, žmonėmis. Nors tai ir labai primena R. Pakso susitikimus. Nors kai kurie politologai mano, kad vargingieji niekada nebalsuos už Valdą Adamką, tam reikalui jie turi kairiuosius, tokius, kaip Česlovas Jursėnas, Kazimiera Prunskienė. „Griovys tarp elito

ir „runkelių“ labai gilus“, — vaizdingai sako Seimo narys, socialdemokratas Justinas Karosas. Vis dėlto rinkimų sėkmę lemia „runkelių“ balsai, nes jų

Lietuvoje yra daugiausia, todėl „savą“ agituoti nereikia, juo labiau, kai tokia trumpa rinkiminė kampanija; svarbu nepervertinti savo galimybių, kurių būsimasis prezidentas turės mažiau, negu turėjo jo pirmtakai, kai nebu-

vome nei NATO, nei Europos Sąjungos nariai; svarbu sakyti tiesą, galvojant ne tik apie rinkimus, bet ir apie gyvenimą po jų. Dar neaišku, kiek kandidatų rungsis dėl prezidento posto, nors devyni Konstitucinio Teismo teisėjai jau rašo Rolandui Pakui lemiamas išvadas. Jie jau išnagrinėjo 29 parlamentarų prašymą ištirti, ar gegužės 4-ąją Seimo priimtos Prezidento rinkimų įstatymo pataisos, kuriomis remdamasi Vyriausioji rinkimų komisija atsisakė kandidatų į prezidentus registruoti iš šio posto atstatydintą R. Paką, neprieštarauja Konstitucijai. Jie turi visą mėnesį laiko; jeigu savo išvadas Konstitucinis Teismas paskelbtų, pavyzdžiui, birželio 17 dieną, betarpiškai patirti, kokios nuotikos vyrauja referendumo išvakarėse. Optimizmo jos teikė nedaug. Kaimuose tamsa, skurdas. Dažno čia, šalia sostinės, visai nepasiekia jokia lietuviškoji žiniasklaida, dažnas nieko nenutuokia apie rinkimus, referendumus, gal net nesuvokia, ką tai reiškia. Teko girdėti, kad prieš neseniai įvykusius Lietuvos prezidento rinkimus, kai prezidentu buvo išrinktas Rolandas Paksas, ne vienas kaimietis kalbėjęs: „O aš tai už Putiną balsuosiu“.

Nukelta į 3 psl.

„BIČIULYSTĖS“ AKCIJA — „KAM PRIKLAUSO PINIGAI?“

Padėkite surasti dingusius banko sąskaitų savininkus!

„rasti“ PINIGAI!

Padėkite surasti dingusius banko sąskaitų savininkus! — Kviečia Illinois valstijos Vyriausiojo išdininko skyrius, skelbdamas net 57 tūkstančius pavardžių, kurių sąskaitose esantys pinigai kažkam gali priklausyti, nes jų savininkai daugelį metų neatsiliepia.

Šiuo metu tiems, 57 milijonams sąskaitų savininkų priklauso net 52

milijonai dolerių! Du kartus per metus Vyriausiojo išdininko skyriaus darbuotojai skelbia tų pavardžių sąrašus, turėdami vilties padėti žmonėms, kuriems galėtų priklausyti paveldėtojų teisės.

Vyriausiojo išdininko skyriaus darbuotojai kreipiasi į žmones, siūlydami tapti Sherlock'ais Holm-s'ais arba daktarais

Watson'ais, kurie galėtų padėti išaiškinti milijonų mįsles.

Ir jūs galite prisidėti prie šios akcijos — kam priklauso milijonai? Jeigu žinote asmenį, kurio pavardė yra tokia pati, kaip ir skelbiamo sąskaitos savininko, praneškite jam apie tai. Vyriausiasis valstijos išdininkas nori atiduoti pinigus tiems, kam jie priklauso. Kas žino, gal tas nežino-masis ir bus tas vienintelis paveldėtojas?

Jei Jūsų pavardė yra šiuose sąrašuose — galite tikėtis mažiausiai 100 dolerių arba — vertybinių popierių (stock).

Šita akcija vadinasi „The Mystery of the Missing Owner“. Tačiau ne vien tik tie paskelbti 57 milijonai pavardžių neišaiškinti. Žymiai daugiau. Jei turite vilties, kad Jūs giminės, seneliai, proseneliai galėjo turėti banke sąskaitų ir jas palikti, ieškokite —

Nukelta į 5 psl.

Vaikų gynimo diena

Atkelta iš 1 psl.

Mikuckų šeimynėlė. Iš kairės: Valentina su Matu, Audrius ir Inga su Monika. Nuotrauka iš šeimos albumo.

Inga supranta, kad mūrininko darbas nėra lengvas ir todėl nereikalauja neįmanomų dalykų. Šeima dabar vertėsi tik iš Audriaus atlyginimo.

— Kaip mažieji, ar jau „rodo“ charakterį, kuo jie skiriasi vienas nuo kito? — klausiu Ingos.

— Matas — labai jautrus, draugiškas vaikas. Kai pamato Moniką — jis visas nušvinta, šypsosi. Tuo tarpu Monika — lyg ir abejingesnė, santūresnė. Matas, svetimų pakalbintas, dažnai susijaudina ir ašarėlę nuleidžia, o Monika bendrauja su visais, tarsi su senais pažįstamais. Abu mėgsta vienas kitam įsikibti į plaukus. Monika ne kartą „pačiupinėja“ ne visai draugiškai Mato veidą, o šis Monikai įsikimba į ausytes. Tada paleidžia dūdas abu... Bet daugiausiai gražiai bendrauja... Dabar jau jie pradėjo judėti, šliaužioti, tad ramybės valandėlės savotiškai baigėsi. Reikės pirkti tvoreles ir

saugoti, kad ko nepaimtų į burnytes. Vaikai valgo labai gerai, miega — taip pat. Šiandien Monika sveria 27 svarus. Gydytojai sako, jog toks svoris yra — didelio vaiko svoris. Matas, kaip visada, sveria porą svarų mažiau.

— Ar matai savo ateitį Amerikoje? — klausiu Ingos. — Sunku pasakyti. Du vaikus, ypač, kai dabar Audrius dirba vienas, nebūna lengva išlaikyti. Ateis laikas, kai reikės leisti ir į mokslius. Ar mes pajėgsime? Gal ir sugrįšime į Lietuvą. Kai vaikai paugs — jie visada galės apsispręsti patys. — Na, o kaip su lietuvių? Ar auginsite vaikus amerikoniškais ar lietuviškais, — neatlyžtu? Inga sako, kad jau dabar turi daug lietuviškų vaikiškų dainelių įrašų, lietuviškų filmukų vaizdo juostų, knygelėlių. — Ne, ne, mano vaikai — lietuviai, — sako Inga, — ir jie liks lietuviais. Nesvarbu, kur jie gyvens.

Inga žino, jei namuose tėvai kalbės lietuviškai, vaikai — taip pat.

Valentina Mikuckienė labai norėtų, kad sūnaus šeima gyventų Lietuvoje. Pastatytas namas laukia šeimininkų... Tokius mielus anūkičius norisi matyti dažniau, padėti juos auginti. Ji mano, kad niekur nėra taip gera gyventi, kaip savo tėvynėje. O be vargo irgi savaime nieko nebūna.

Kas žino, kaip klostysis jaunos šeimos gyvenimas Amerikoje. Kol kas jie čia. Vaikučiai, kuriems jau aštuoni mėnesiai, auga apgrįšime į Lietuvą. Kai vaikai paugs — jie visada galės apsispręsti patys. — Na, o kaip su lietuvių? Ar auginsite vaikus amerikoniškais ar lietuviškais, — neatlyžtu? Inga sako, kad jau dabar turi daug lietuviškų vaikiškų dainelių įrašų, lietuviškų filmukų vaizdo juostų, knygelėlių. — Ne, ne, mano vaikai — lietuviai, — sako Inga, — ir jie liks lietuviais. Nesvarbu, kur jie gyvens.

Palinkėkime, kad mūsų padangė visada būtų žydra ir rami.

Visas mamas ir tėčius, jų vaikelius, sveikiname su Tarptautine vaikų gynimo diena!

BIČULYSTĖS akcija

— „Padėkime žmogui!“ — tęsiame.

„Bičulystės“ Nr. 15 (gegužės 4d.) rašė apie 28-rių metų Ramintą Pusnikienę, patyrusią didelę nelaimę — avarijoje žuvo jos vyras, ji pati neteko dešinės kojos, sužalotas veidas. Šeštus metus einanti dukrelė Paulina — nuo gimimo serga cerebraliu paralyžiumi.

Kreipėmės į skaitytojus, prašydami pagalbos.

Kreipėmės ir į našlaičių globos organizaciją „SAULUTĖ“. Jūsų auka bus nurašoma nuo federalinių mokesčių. Siųsdami čekį, pažymėkite, kad jis skirtas Ramintai Pusnikienei. Aukotojų pavardes skelsime laikraštyje.

SAULUTĖ
419 - Weidner Rd
Buffalo Grove, IL
60087

Norintiems tiesiogiai paremti Ramintą Pusnikienę — jos asmeninė sąskaita Lietuvoje: LT11 7300 0100 8334 9921, AB HANSABANKAS.

Jei kas norite pasiųsti Ramintai auką tiesiai į rankas, redakcija turi namų adresą.

Aukojai: Bernardas-Brizgys \$25, Nemira Šumskienė \$100, Eugenija Baršketienė \$30, Zita Dapkienė \$20, Aldona ir Mindaugas Klygis \$200 su Matching Gift galimybe, Marija Arštikys \$20, Aldona ir Ainis Gimius \$100, Nijolė Gražulienė \$20. Ačiū visiems. L.T.

LAISKAI

Džiaugiuosi gerai atsiliepimais

Penktadienį, gegužės 7 d. gavau laišką iš Joanne Knasas su naujais įspūdžiais iš Lietuvos. Ji papasakojo štai tokią naujieną. Ar ne puiku, kad dėka mūsų rašymų, John'ą susirado jo gimnazičiai Lietuvoje. Nelabai seniai, kai jis skaitė paskaitą Vilniaus Pedagogikos universitete, prie jo priėjo mergina, pavarde „Knašaitė“. Ji sakė, kad jos dėdė, kuris yra Klaipėdos universiteto profesorius, išsiaiškino, jog tos merginos prosenelis ir John Knasos senelis buvo broliai. Pasirodo, tos merginos, pavarde Knašaitė, dėdė perskaitė straipsnius „Bičulystėje“ apie John ir Joanne, ir kažkokių būdu nustatė giminytės faktus. O juk anksčiau John nieko nežinojo, ar Lietuvoje yra kokių nors giminių, net nežinojo, ar jo senelio lietuviška pavardė buvo Knašas, ar Knašys! Nuostabu!

Iš keleto Houston bendruomenės narių teko išgirsti, jog jų gimnaitės, gyvenančios Čikagoje, kai tik ką suranda apie mūsų bendruomenę „Drauge“ ar „Bičulystėje“ — tuoj siunčia jiems kopijas. Mūsų bendruomenėje yra žmonių, kurie dėkoja, kai parašius ir kiti sužino, jog ir Texas vyksta, nors ir kukli, bet vis vien kažkokia lietuviška veikla.

Kai girdžiu tokius atsiliepimus, tai mane jie veikia geriau, nei užmokestis. Nelabai seniai „Drauge“ kažkokia moteriškė, atsiliepdama apie memuarus, pavadintus „Partizano duktė“, išsireiškė, kad „...nubodo visokie nepriklausomi laikraščiai, visokios „bičulystės“... Daugiau tokių straipsnių, kaip „Partizano duktė“...“ Apie memuarus „Partizano

duktė“. Neginčijamai matosi, kad jo autorė tikrai turi literatūrinių gabumų, medžiaga įdomi (gal kiek sentimentaloka, na bet čia skonio reikalas), bet ką visa tai turi bendro su kita „Drauge“ ir „Bičulystės“ medžiaga? Tokio pobūdžio niurgzliams ir bambekliams taip ir norisi, remiantis savo neilga mėgėjiška patirtimi, štai ką pasakyti:

— Logiškai kalbant, nesuprantu, kodėl gali žmonėms nepatikti, kad išsiplėtė lietuviško laikraščio apimtis. Argi negerai, kai atsiranda daugiau straipsnių įvairnėmis temomis, su įvairniais požiūriais? Argi blogai, kad tas „Drauge“ priedas ne tik informuoja, suteikia skaitytojams galimybę pasidalinti patirtimi, bet ir tarnauja kaip tiltas lietuvių kilmės amerikiečiams, norintiems atrasti Lietuvoje savo šaknis? Tik pasižiūrėti reikėtų, kad lietuvių kilmės žmonės, nekalbantys lietuviškai arba amerikiečiai, teigiamai nusiteikę Lietuvos ir lietuviškumo atžvilgiu, per vertėjus turi progą pasisakyti mūsų lietuviškame laikraštyje!

Zita Masley, Texas

PEDAGOGINIS LITUANISTIKOS INSTITUTAS

Sveikinu lituanistinių mokyklų abiturientus, sėkmingai užbaigusius paskutiniuosius mokslo metus. Linkiu neatitukti nuo lietuviškos veiklos, daugiau ir visapusiškiau pažinti mūsų Lietuvą.

Norinčius toliau tęsti lituanistinius mokslus, kviečiu mokytis Pedagoginiame lituanistikos institute Čikagoje, kuriame galėsite pagilinti lietuvių kalbos, literatūros, istorijos bei kultūros

istorijos žinias.

Gyvenantiems toliau nuo Čikagos ar kitose valstijose, veikia neakivaizdinis skyrius.

Rūta Kuncienė
Čikagos Pedagoginio lituanistikos instituto direktorė

SVEIKINAME

Čikagos Pedagoginio lituanistikos instituto rektorių profesorių

dr. Joną Račkauską
— Šiaulių pedagoginio universiteto Garbės daktaro vardo suteikimo proga.

ČPL instituto dėstytojai

Rašykite mums elektroniniu paštu:
biciulyste@draugas.org
biciulyste@aol.com

Bičulystė

REDAKCIJA

LIGIJA TAUTKUVIENĖ
redaktorė
STEFA TAMOŠEVIČIENĖ
žurnalistė
VYTAUTAS VISOCKAS
žurnalistas (Lietuva)
Dr. KESTUTIS TRIMAKAS
psichologas
Dr. DALIA KAIRIŪKŠTIENĖ
korespondentė
ZITA LENKAITE — MASLEY
korespondentė
ALGIRDAS VITKAUSKAS
korespondentas
RAMINTA VOSYLIŪTĖ
korespondentė
ALVIDA GUDĖNIENĖ
kosmetologė
EDVINAS GIEDRIMAS
www.Lithuanet.com
ADOMAS TAUTKUS
dizaineris
JONAS KUPRYS
techn. vadovas

Telefonas pasiteirauti:
773-585-9500.
Skambinti pirmadieniais, antradieniais ir penktadieniais nuo 9 v.r. iki 4 v.p.p.
Rašyti adresu:
4545 W 63rd Street,
Chicago, IL, 60629
arba: P.O.BOX4102
Wheaton, IL, 60189
elektroninis paštas
biciulyste@draugas.org
biciulyste@aol.com

„Bičulystė“ Čikagos apylinkėse galite išgyti visose, lietuviškomis prekėmis prekiaujančiose parduotuvėse. Prenumeratą priima „Draugo“ administracija.
JAV ribose:
pusmečiui (26nr.) — \$20
metams (52 nr.) — \$40
[Kanada]:
pusmečiui — \$34
metams — \$68
[Lietuva]/Europa:
pusmečiui — \$42
metams — \$80.

JAV LIETUVIAI

Gyvenimo istorija (7)

Jurgis Aleliūnas

Pradėjau dirbti konservų fabrike vagonų palydovu. Į Leningradą kariniams daliniams būdavo vežamos uogienės. Šiame fabrike išdirbau apie metus. Paskui perėjau į mėsos kombinatą. Čia dirbau sausų pašarų skyriuje. Tame skyriuje dirbo 30 darbininkų. Aš buvau jų brigadininkas, o skyriaus meistras — baltarusis Vasilijus Leskovecas. Jis buvo baigęs neakivaizdžiai vidurinę mokyklą, paskui taip pat ir — aukštąjį mokslo, vis važinėdavo į Maskvą laikyti egzaminų. Kartais, jam išvykstant į sesiją, aš pavaduodavau.

Panevežio mėsos kombinatė išdirbau 28 metus. Čia buvo garbės lenta, kurioje kasmet kabėdavo po 30 išrinktų žmonių portretų. Per savo darbo laikotarpį į Garbės lentą buvau patekęs tris kartus.

Mūsų kombinatė buvo trylika skylių. Kartą per visus juos ėjo komisija: mūsų valdžia ir trys atstovai iš Vilniaus, ministerijos. Tuomet aš dirbau meistru, kai jie užėjo į mūsų kontorelę. Po pusantros mėnesio buvau pakviestas į kombinato Kadro skyrį. Ten buvo priminta, kad komisija, tikrinusi dokumentų apskaitą, pripažino, kad mano vadovaujamas skyrius tvarkėsi geriausiai ir užėmė pirmąją vietą. Už tai skiriama premija — nemokama kelionė į Maskvą, Visasąjunginę parodą. Bus apmokėta ir už komandiruočių. Be to — kiek dienų išbu-

siu išvykoje, tiek pat — prailgins atostogas. Maskvoje apgyvendinomiešbutyje, už kurį buvo sumokėta, Maistas taip pat nekainavo.

Mėsos kombinatė jau buvau išdirbęs penkiolika metų, kai paskambino kadro skyriaus viršininkas ir pasakė: „Po darbo užtek pas mane“. Užėnu, jis man paduoda raštelį su adresu — kur turiu kreiptis. Nuėjus nustembu — juk tai saugumo įstaiga. Ant durų užrašyta — „Viršininkas“. Gražime kabinete sėdi uniformuotas saugumietis. Pokalbį pradėjo labai maloniai: „Ar kartais darbe jūsų niekas neskriaudžia? Dabar dirbate meistro pareigose“. Atsakau, kad — laikinai. Saugumietis tęsia: „Mėsos kombinato vadovybė bei kadro skyrius labai gerai apie jus atsiliepia... Todėl prašytume, kad jūs dirbtumėte ir mums. Niekas jūsų neįtartų. Susitiktume kur nors nuošalioje vietoje ir į mūsų įstaigą net nereikėtų užteiti. Jūs suteiksite žinių apie savo draugus, bendradarbius“. Aš išsisukinėju, jam aiškinu, kad tokį darbą reikėtų dirbti išsilavinusiam žmogui, o aš — mažamokslis, nesugebėčiau. Saugumietis neatstoja: „Juk gavote premiją — išvyką į Visasąjunginę parodą Maskvoje, mokslo užtęka. Visos žinios apie jus surinktos — buvote keletą kartų patalpintas Garbės lentoje. Saugumietis mane išlaikė keturias valandas. Paskui jis man padavė popieriaus lapą ir liepė pasirašyti, kad apie šį pokalbį niekam nepasakiosiu. Liepė po savaitės vėl ateiti — gal apsigalvosiu. Nuėjus antrą kartą, vėl man liepė pasi-

rašyti, kad niekam apie tai neprasitarsiu. Daugiau nebuvau kviečiamas į saugumą.

Grįžęs iš Sibiro, 1955 m. rugpjūčio 13 d. vedžiau Stasę Mažeikaitę. Tada man buvo 34 metai, Stasei — 30. Mano žmona baigusi Rokickio amatų mokyklą. Ji — liaudies meistrė, audėja, ilgai dirbusi Klaipėdos dailės kombinatė. Stasė žakardėmis suakmenėjus ausdavo įvairias staltieses, lovatieses... Paskui ji perėjo dirbti į Panevėžio universitetinį gaminių įmonę „Tulpė“, 1956 metais gimė sūnus Vladas, 1960 m. — duklė Ona. Sūnus baigė Kauno politechnikos instituto Mašinų gamybos specialybę, tapo inžinieriumi. Jis dirba uždaruoju akcinėje bendrovėje „Panevėžio ketus“. Techninio skyriaus viršininku. Vedęs, turi dvi dukras. Duklė Ona baigusi Vilniaus medicinos mokyklą. Ji dirbo Panevėžio ligoninėje med. seserimi. Ištėkėjusi, užaugino dukrą Eglę, dabar studijuojančią New York'o kolegijoje ir — sūnų Rytį, New York'o mokyklos vienuoliktoką.

1989-aisiais gavau laišką iš Amerikos ambasados Maskvoje, parašytą rusų ir anglų kalbomis. Parašiau atsakymą. 1990-aisiais vėl gatau laišką iš ambasados. Jame rašoma, kad atvykęs parodyčiau šį laišką ambasados apsaugos darbuotojams. Tų pačių metų kovo 22 dieną su dukra nuvykstame į Amerikos ambasadą Maskvoje. Prie jos stovi rusų milicininkai ir JAV policininkai. Parodome laišką milicininkams. Vienoje pusėje — apie 200 žmo-

nių eilė, kitoje — apie 100. Mums nurodyta stoti į trumpesnę eilę. Kol aš laukiu eilėje, dukra vaikštinėja. Ji pastebėjus, kad į lauką išėjo ambasados darbuotojas, pasakė: „Parodyk savo laišką tam darbuotojui...“ Greitai jam ištiesiau laišką. Jis perskaitė ir be jokios eilės mus nusivedė į savo kabinetą. Maždaug po poros valandų gavau Amerikos pasą. Ambasadorius paaiškino, kad nuvykęs į JAV gausiu pašalpą — 520 dolerių per mėnesį, paskui būsiu aprūpintas gyvenamuoju plotu. Sugrįžęs į Panevėžį galvoju, ką daryti, kai man jau 70 metų? Dukra visą laiką mane ragino vykti į JAV, pažiūrėti savo gimtojo miesto — Pittsburgh'o. Ji irgi norėjo pamatyti tą šalį. Vieną 1993 metų vakarą ateina mūsų gatvės gyventojas, geras statybininkas, su nepažįstamu vyrišku, priekštačiu Adolfu Kasparku. Adolfas pradeda: „Girdėjau, kad turite Amerikos pasą...“ Atsakau, kad turiu, jis jau stačiuje treji metai. Svedas sako — irgi turįs. Jo amerikietiškam pasui jau pustrėdį metų. Adolfas — statybos inžinierius, mano kaimyno

viršininkas, už mane metais vyresnis. Jis gimęs New York'e. Važiuojame abu į Vilnių, Amerikos ambasadą. Rodome JAV pasus tenyčskiam darbuotojui ir prašome vizų. Šalia buvęs vertėjas nusijuokė: „Kokios jums dar reikia vizos? Juk esate Amerikos piliečiai, turite pasus. Jei norite, nors ir šiandien pirkite bilietus ir skrinkite į Ameriką ar — Prancūziją, Vokietiją, Angliją...“ Grįžęs namo, viską papasakojau saviškiams. Dukra tuojau pradėjo skambinti į avialinijas. Nuvažiuojame abu su Adolfu pirkti bilietų. Kasininkė klausia ar gerai mokame anglų kalbą? Atsakome, kad — ne žodžio. Ji tik nusišypsuoja ir sako: „Na ir drąsūs jūs, vyrai...“ Panevėžyje turėjome pažįstamą mokytoją Eleną Vareikienę, gimusią Čikagoje. Ji irgi turėjo Amerikos pasą, mokėjo anglų kalbą. Pakalbėjau su ja. Ši irgi nusipirko bilietą skristi tuo pačiu lėktuvu, kaip ir mes. (Elena iš Amerikos buvo

grįžusi su tėvais, būdama 12 m.). Mudu su Adolfu norėjome vykti kartu su žmonomis, bet joms ambasadoje nebuvo leista. Amerikos ambasadorius Vilniuje pasakė: „Dviese už 520 dolerių ten nepragyvensite. Geriau Amerikoje patys įsikurkite, o paskui pasikviesite ir žmonas“. 1993-ųjų balandžio 28 dieną mes, trys senukai — Elena, Jurgis ir Adolfas išskridome iš Vilniaus pro Frankfurtą — į New York'ą. New York'o oro uoste atėjo 11 valanda vakaro. Mūsų niekas nepasitiko. Tvarkydami klausius, jie tik dimitė, esą, jie neturėjo mūsų talpas. Mus pro šalį ėjęs vyriškis, kuris buvo taksas, pasakė: „Atėjo lietuvių, kurie jus rados iš karto brangiau, o aš — už kiek priklausau. Turiu pažįstamų viešbutyje, galite pigiau pamakvoti“. Pasitarė su bendrakeleive Elena ir Nukelta į 3 psl

LIETUVA, TĖVYNĖ MŪSŲ...

„Pažadų...“

atkelta iš 1 psl.

Argi viską suminėsi, kai taip energingai ir kryptingai eita nusižengimų keliu!

Skyrybos ženklų reikšmė

Tačiau didžiausia grėsmė — tik jau ne R. Pakšui, — jeigu Konstitucinio Teismo išvada bus palanki šiam Rusijos įtakingų turtuolių, tokių kaip Rusijos energetikos magnatas, artimas Kremliui žmogus, Anatolijus Čiubais'as, užtariamajam. Skaitytojas tikriausiai jau girdėjo apie A. Čiubais'o R. Pakšui atsiųstą laišką, kuriame jis liūdi dėl tokios apkalto baigties. Po teismų ir prokuratūros tarpomą R. Pakšą užjaučia ir buvę Maskvos dūmos deputatai Genadijus Barygin'as ir Anatolijus Želudkov'as: „Tikėjome, kad Lietuvos parlamentarams užteks politinės išminties gerbti tautos valią, bet nugalėjo laikini politiniai interesai. Procesai, susiję su apkalta Lietuvos prezidentui, parodė, jog jauna respublikos demokratija — dar labai trapus instrumentas“ — rašoma R. Pakšui adresuotame laiške. Kažin, kokią laisvą parašė savo šalies, neseniai perrinktam, prezidentui Vladimirui Putinui? Tikriausiai, džiaugiasi, kad Rusijoje tiek daug demokratijos ir teisingumo. Na, o Rusijos politiniai interesai Lietuvos atžvilgiu — niekam ne paslaptis.

Kai tave giria tokie „demokratai“, kaip A. Čiubais'as ir G. Barygin'as — kažkas negerai, todėl geriau apsimesti, kad apie jokių gynėjų nieko nesi girdėjęs: „Daug gaunu laišku, bet kad būčiau gavęs iš Maskvos — neprisimenau“, — susilpnėjusia atmintimi ne pirmą

kartą dangstosi R. Pakšas.

Taigi, po kurio žodžio sakinyje — „išteisinti negalima nubausiti“ Konstitucinis Teismas parašys skyrybos ženklą? Kada parašys? Šiandien? Rytoj, ar, kaip minėjau, „po pietų“? Visa kita mums, rinkėjams, nėra ypatingai svarbu. Visi kiti likę (iškritus visokiems parašų padirbinėjams) kandidatai nekelia nei ypatingų problemų, nei teikia ypatingų vilčių. Kaip viename draugiškame šarže pavaizduota: i Lietuvos prezidentūrą Valdas Adamkus eina su JAV vėliava, Petras Auštrevičius — su Europos Sąjungos, Kazimiera Prunskienė — su Rusijos, Vilija Blinkevičiūtė — su SoDros, Česlovas Juršėnas — su SSRS. Tuo daug kas pasakytina. Tame šarže (ne karikatūroje) priekyje pirmieji du, jie ir teikia didžiausių vilčių. Gaila tik, kad tarp jų pasiklydę, skaudžiai apsijuokę konservatoriai: „Deklaravę savo paramą pirmam Valdui Adamkui, paskui (įkandin Viktorui Uspaskich'ui) ir Petruui Auštrevičiui, dar vėliau — jiems abiem, o galiausiai — emę raginti pirmąjį kandidatą atsisakyti dalyvauti rinkimuose antrojo naudai, jie galutinai susimovė. Tad viešos V. Uspaskich'o patyčios iš jų, deja, yra visiškai teisingos ir pelnytos“ (Audrius Bačiulis). Taip galima ne tik prajuokinti, bet ir pakenkti. Tėvynės sąjungos Krikščioniškųjų demokratų frakcija, kuriai vadovauja Irena Degutienė, atrodo, turi kitokią nuomonę apie P. Auštrevičių, nei jo bičiulis, Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) vadovas Andrius Kubilius. Po to, kai P. Auštrevičius spaudoje „Darbo partiją prilygino Tėvynės sąjungai, pavadino jas abi vertybinėmis, kurių pagrindu

dinis siekis — stiprinti valstybingumą, mūsų frakcija labai susirūpino. Tai mus šokiravo... Mūsų frakcijos nariai klausė, kokia iš tikrųjų jo pozicija, kokiomis vertybėmis jis pats vadovaujasi, jei drįsta lyginti Tėvynės sąjungą su Darbo partija“, — sako I. Degutienė.

Žodžiu, nei velnias, nei gegutė... Labai jau norisi, kad parama rinkimuose būtų kuo didesnė. Nesvarbu, kas remia. Tokia, deja, visų renkamujų nuostata.

Šiek tiek pakeitęs seną sovietinių laikų anekdotą, dažnas būsimasis rinkėjas dabar sako: velniai nematė tuos kandidatus, tas partijas, svarbiausia, kad nekiltų kainos. Taigi! Paroduotėse dauguma maisto produktų — jau brangesni 5-7 procentais, nors politikai ir valdininkai įrodinėjo, kad istojus į ES taip neatsitiks, bent jau ne taip greitai. Atsitiko. Kas dėl to kaltas? Premjeras Algirdas Brazauskas piktai įrodinėja, kad ir gamintojai, ir prekybininkai prarado sąžinę, kad kainas jie padidino nepagrįstai, neadekvačiai. Valdantiesiems partijoms kainų kilimas prieš rinkimus — peilis po kaklu. Bet pjauna jis, visų pirma, eilinius maisto, kuro produktų vartotojus, kurie laukia nesulaukia bent adekvataus atlyginimų, pensijų padidinimo.

Politikai dabar pamišę ne tiek dėl prezidento, kiek dėl europarlamentų rinkimų. Jeigu jau aš atsidursiu Briuselio koridoriuose! Na ir kas, kad atsidursi? Štai ponas Vytautas Kvietauskas, metus „pašlifavęs“ Briuselio koridoriuose, nežino, koks yra Europos Sąjungos biudžetas.

Bet apie grumtynes, žadant Lietuvos žmonių gyvenimą gerinti ne iš Lietuvos, o iš Europos Sąjungos sostinės — kitą kartą.

PSICHOLOGO ŽVILGSNIU (19)

Ko trūko sūnui tėvams išsiskyrus

Dr. Kęstutis A. Trimakas

Palyginę tėvų skyrybas išgyvenusių devynių jaunuolių pasakojimus, pastebime skirtumą tarp tų, kurie jas išgyveno būdami maži ir tarp paauglių ar vyresnių jaunuolių. Pastarieji, kuo ilgiau patyrė kartu tebegyvenančių tėvų nesantaiką, tuo laimingesni buvo, kai tėvai, pagaliau, išsiskyrė ir į namus atėjo ramybė (apie jų patirtį jau svarstėme).

Tėvų skyrybos mažiems

vaikams palieka gilesnes psichologines žaizdas. Iš šešių

pasakojimų dabar panagrinėsime

trijų vaikų, o kitą kartą —

trijų merginų pasakojimus ir

juos palyginsime.

Trūko tėvo... trūko motinos

Vaido patirtis būdinga: „Tėvai išsiskyrė, kai man buvo treji metai. Tėvas gana dažnai lankydavosi. Kai būdavau su motina, trūkdavo tėvo. Kai būdavau su tėvu, trūkdavo motinos. Tada labai norėjau, kad tėvai gyventų kartu. Tada norėjau su abiem tėvais konfliktuoti, tikėdamasis, kad tai bus priežastis jiems vėl gyventi kartu. Bet visi tie nesutariaimai ir ginčai labiau skaudino mane patį, negu juos. Tik, kai paugau, supratau, jog neįmanoma, kad tėvai gyventų kartu. Gyvendamas su motina patyriau jos meilę ir rūpinimąsi... todėl jos negalima įskaudinti. Visiškai priešingi mano santykiai buvo su tėvu. Mūsų bendravimas mane sutrikdydavo. Jam nepatiko tranki roko muzika, kurios klausiausi, suplėšyti džinsai ir išlindę marškiniai, kuriuos nešiojau, mano pažiūros ir kalba. Gal ir ne viską aš teisingai sprendžiau ir dariau,

bet niekinti, ignoruoti ir nepriimti to buvo blogai: tai gniuždė paauglį, sunkino jo ieškojimus. Tėvas visada pabrėždavo mano trūkumus, visiškai nepastebėdamas teigiamų savybių. Mes esame svetimi. Manysie liks spraga, kurios niekas negalės užpildyti“.

Kai sūnui vos treji, o tėvai išsiskyrė, vaikas pasigedo tai vieno, tai kito. Vaikas, ypač berniukas, neretai protestuoja prieš išsiskyrusius tėvus, reikalauja jų dėmesio.

Paauglysteje artimesnė tapo motina, kuri priėmė (turbūt, patikaudama) jo paaugliškus, paviršutiniškus, savęs „pabrėžimus“, o kritikuojančio tėvo jis daugiau „nepasigedo“.

Nebuvo, kas išklauso

Tito patirtis kitokia: „Šeimoje augau vienas ir atrodė, kad visas gyvenimas eina savo vėžėmis. Bet visa, kas buvo gražu, greitai baigėsi. Šeimoje prasidėjo nesutarimai. Motina kažkur dingdavo. Kai ji grįždavo, tėvas jos „laukdavo“, kad galėtų primušti. Aišku, klūdavo ir į mane... Buvau mažas ir atviras. Reikėjo, kad kas nors su manimi kalbėtųsi. Iš tėvų sulaukdavau ne išklausymo, bet diržo. Į ką! gaudavau vos ne kiekvieną dieną už menkiausią prazangą. Taip darydami tėvai nutraukė tą ryšį, kuris buvo tarp jų ir mane. Pasidariau užsidaręs, nervingas. Užmigdavau su klausimu: „Už ką rytoj mane muš?“ Su tokia pačiu klausimu ir atsikeldavau...“ Mano tėvai išsiskyrė. Tikrai nežinau dėl ko, nes tai įvyko gana seniai, aš to neprišimenu, su tėvu apie tai mažai kalbamės. Gal mažai kalbame

dėl to, kad mano motina mirė. Mirė, kai man buvo penkiolika metų. Mažai lankydavosi namuose. Likome dviese su tėvu. Tarp mūsų santykių pradejo po truputį normalėti“.

Sis atvejis — daug retesnis, nes tėvų išsiskyrimo priežastis — ne tėvas, bet motina. Tėvas patyrė abiejų tėvų dėmesio stoką dar iki skyrybų. Skyrybų neigiami padariniai lydėjo jį ilgai. Jis trumpai pamini, kad pats pradejo ieškoti savęs, baigęs vidurinę mokyklą.

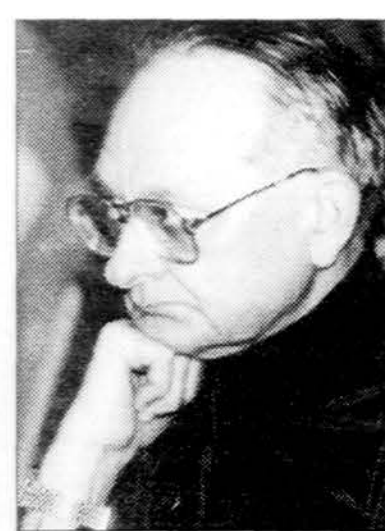
Buvau vadinamas našlaičiu

Su Gyciu mes esame gerai susipažinę — svarstėme jo santykius tiek su motina, tiek su tėvu. Dabar tenka pasvarstyti, kaip jis buvo paveiktas tėvų skyrybų. Pasakojimo pradžioje jis rašė, jog „tai mano skaudus išgyvenimas“. O faktai tokie: „Kai man buvo dveji metai, tėvai išsiskyrė. Mama pasiliko mano sesutė, o tėtė — mane. 16 metų aš gyvenau kartu su tėte ir jo tėveliais, o 8 metus nepažinau tikros savo mamos ir sesutės. Man mama buvo močiutė. Atsimenu, dar būdamas 10 metų, mokykloje buvau vadinamas našlaičiu“. Gyciui dėl to buvo labai skaudu. Tad apsisprendė susirasti mamą. Susitikimas abiem pažadino daug jausmų. Ryšį palaikė ir toliau telefoniniais pokalbiais bei susitikimais. Su laiku apsiprato, o vėliau, iškilus pasauliui žiūriniam skirtumams, ryšys susilpnėjo. Tėtė sūnui nesidomėjo, bet Gyciui vis svarbesnis darėsi ryšys su naujai atrastu Dievu.

Išvados

Šie trys atvejai iliustruoja keltą svarbių, sūnų patirtų, trūkumų dėl tėvų skyrybų.

1. Sūnūs nesitenkina vienu

gimdytoju. Išsiskyrus tėvams, kiekvienas vaikas norėtų turėti juos abu. Vaidas buvo aiškiausias: savo elgesiu tiesiai protestavo prieš tėvų skyrybas. Tėvas jautė žalą dar tebegyvendamas su besikivirčiančiais tėvais; po skyrybų jau buvo susitaikęs su faktu, kad neturės artimo ryšio su jais. Tik Gytis neįjautė mamos stokos, nes turėjo gerą pakaitalą — močiutę, bet neįjautė jos trūkumo tik iki tol, kol vaikai nepravarėdavo jo „našlaičiu“.

2. Gycio atvejis parodo vaiko ilgą tam gimdytojų, kurio po skyrybų ilgą laiką nėra kartu. Kai tas ilgesys yra patenkiamas, jis gali atslūgti, ypač kai realus (ir kartais — nuviliančias) pasigendamojo vaizdas pašalina įsivaizduotą romantiškumą.

3. Tėvų kivirčių ir skyrybų trūkumą palieka žymes, kurios nelengvai atitausomos. Vienai vaikui (Titas) suranda bendraamžių draugų, kiti (Gytis) — gaivinanti šaltinį ryšys su Dievu.

GYVENIMO ISTORIJA

Atkelta iš 2 psl.

važiavoje. Prie viešbučio taksistas paprašė sumokėti 99,50 dolerius. Vėliau sužinojome, kad iš oro uosto iki viešbučio, kur įsikūrė, kelionė taksit kainuoja 32 dolerius. Taksistas iš mūsų paėmė tris kart brangiau. Apsigyvenome kambaryje, kur buvo dvi lovos. Aš su Adolfu miegojome vienoje lovoje, o Elena — kitoje. Mokestis už parą buvo 60 dolerių. Gyvendami viešbutyje, atsitiktinai suradome anglietiečių kalbos vertėją. Susikrovėme į taksitą savo lagaminus ir nuvažiavome į Imigracijos tarnybą. Ten didžiulės eilės. Mūsų vertėjas irgi nežinojo, kur turėjome kreiptis. Įstaigos tarnautojas paaiškino, kad važiavome į Valferį. Kai ten nuvykome, buvo jau pusė penkių po pietų, o čia dirbama iki penktos valandos. Per vertėją viršininkui aiškiname, kad atsidursime gatvėje, neturime kur dėtis. Viršininkas paliko po darbo tris tarnautojus. Jie mums užpildė daug dokumentų. Kiekvienam iš mūsų buvo duotas čekis po 255 dolerius ir po 17 dolerių — grynais. Paaiškino, kad savaitė skirtas viešbutis. Vel kraunamės lagaminus į taksitą. Vakarp atvykstame į „Allerton“ viešbutį. Sumokame išduotais čekiais. 1993-ųjų gegužės antroji buvo sekmadienis. Nuėjome į Katalikų bažnyčią, kurioje pamaldos buvo laukiamos anglų kalba. Čia sužinojome, kur yra Lietuvių Aušros vartų bažnyčia. Ji — Manheten'e. Nuvykome tenai. Po pamaldų susipažinome su netoliese gyvenančiais lietuviais. Toji bažnyčia nuo mūsų viešbučio buvo maždaug už 4 kilometrų. Iš jos parėjome pėsti per 40 minučių. Kol gyvenome viešbutyje, į ją sekmadieniais eidavome pėsti. Gegužės trečiąjį socialiniame skyriuje nusifotografavome ir mums buvo išduotos ID kortelės. Po kelių dienų vėl atėjome čia. Kiekvienas gavome čekius — po 255 dolerius, sumokėti už viešbutį ir maistą — po 24,50 dolerius. Dar po

trijų dienų užpildėme blankus paslaipoms. Be kitų dokumentų reikėjo turėti ir originalų gimimo liudijimą. Aš neturėjau tokio dokumento originalo. Mano brolis gyvena Pittsburgh'e, PA. Jam paskambinau ir paprašiau, kad paimtų metriką iš tos bažnyčios, kurioje buvau krikštytas. Socialiniame skyriuje buvo užpildyti dokumentai dėl pašalpos. Paskui čia kiekvienas gavome talonus maistui už 111 dolerių. Tame viešbutyje gyvenome du mėnesius. Vėliau mums buvo skirtas trijų kambarių ir virtuvės butas, už kurį reikėjo mokėti 650 dolerių per mėn. Dar 4 mėnesius už butą mokėjo Velferis (Welfare). Nuo mūsų atvykimo, įskaitant ir viešbutį, šešis mėn. mokėjo valstybė, paskui jau — patys. Maždaug po dviejų mėnesių pradėjome gauti pašalpas — po 520 dolerių per mėnesį. Po poros metų gavome butus: aš — Kvince, o Adolfas ir Elena — Bronx'e. Mano butas labai geras — du dideli kambariai ir virtuvė 11 aukštų name, kur gyvena 240 šeimų. Čia išstą parą būdi sargyba. Nuomos mokesčiai per mėn. — 241 doleris. Iki artimaus geležinkelio stotelės nueiti — tik 10 minučių. 1995 m. gegužės 19 d. sulaukėme savo žmonelių — Stasytės ir Valtės. Atvyko ir Elenos dukra su anuku.

Dabar abu su žmona gauname pašalpas, esame patenkinti gyvenimu Amerikoje. Gydimas nekainuoja, nes už jį moka draudimas. Dažnai prisimenu mokytoją Broniaus Antanaičio, su kuriuo 5 savaites praleidome vienoje kamedijoje, kaip politiniai kaliniai, žodžius: „Nenusiminkime, Jurgiau, nes Dievulis padalijo — vieniems nuedidamas, kitiems — pareidaminučių“. Dabar aš jaučiu, kad man Dievulis padalijo pareidamas — senatvėje aprūpino geru gyvenimu.

Pabaiga

Spaudai parengė
Stefa Tamoševičienė

JAV LIETUVIAI

Susipažinkime: kunigas Eugenius Gerulis

Popežius Jonas Paulius II (dešinėje) ir kun. E. Gerulis. Nuotrauka iš asmeninio albumo.

Kelėtą mėnesių spausdinome galvosūkius — žodžių spėliojimą, kuriuos mums parengė Floridoje gyvenantis kunigas Eugenius (taip rašo jis pats) Gerulis. Pasinaudodami įvairia literatūra, supažindiname ir mūsų skaitytojus su turtingos biografijos žmogumi.

Gerulis Eugenijus (g. 1922m. balandžio 28 d. Alytuje), evangelikų reformatų kunigas, žurnalistas, visuomenės veikėjas. Teologijos daktaras (1983). 1941 baigęs Biržų giją, dirbo amatų ir prekybos mokyklose. Vėliau studijavo mediciną VDU. 1944 m., pasitraukęs iš Lietuvos, med. studijas tęsė Vokietijoje, Pabaltijo universitete; buvo šio u-to estų, latvių ir lietuvių krepšinio rinktinės kapitonas. 1949 metais persikėlęs į JAV, baigė med. kursus, dirbo Čikagos, IL, fabrikuose ir braižyklose. 1950 metais įsteigė liet. evangelikų žrn. „Mūsų

teologinė pedagogika, Christian International universitete (Phoenix, AZ), Loyolos institute ir Trinity teologijos seminarijoje Newburge, IN, filosofiją ir teologiją. 1978 įšventintas į kunigus ir iki 1985 metų — Čikagos Lietuvių evangelikų reformatų kunigas. 1980 metais Vašingtone, DC, invokacine malda pradėjo JAV Kongreso atstovų rūmų sesiją. Trinity teologijos seminarijoje apgynė doktoratą „Maldos esmė“. Išrinktas evangelikų reformatų kuratoriumi. Buvo lietuvių evangelikų reformatų-presbiterijų Bažnyčios sinodo pirmininku bei sekretoriumi. Vienas iš lietuvių evangelikų tarybos steigėjų. Skautų brolių evangelikų dvasios vadas. Vienas iš Čikagos Donelaičio m-lės steigėjų ir pirmasis tėvų k-to pirmininkas. Ilgametis lietuvių tautinių kapinių prezidentas, ekumeninio būrelio

įkūrėjas.

Dainavo Čikagos operos chore. 1985 persikėlė gyventi į St. Petersburgą, FL. Įsteigė ir globoja liet. evangelikų parapiją. 1987m. Vatikane atstovavo pasaulio liet. evangelikams. 1991—1992 metais studijavo tapybą St. Petersburgo dailės m-loje, iliustravo žurnalus. 1993m. įteikė Popežiui Jonui Pauliui II savo paties nutapytą Popežiaus motinos portretą. Bendradarbiauja liet. spaudoje, rašo straipsnius teologijos, dailės, teatro, literatūros temomis. Dalyvavo „Amerikos balso“ laidose. Apdovanotas Liet. protestantų s-gos Kristaus kryžiumi (1982), skautų ordinu. (Jungtinių Amerikos Valstybių lietuvių Biografijų žinyras, I t. A-M. Mokslo ir Enciklopedijų Leidybos Institutas. Vilnius 1998. 298 psl.)

Kai kalbinau kun. Eugenijų Gerulį, su jo biografija nebuvo susipažinusi. Tad kalbėtis ir užduoti klausimus (raštu) buvo nesudėtinga.

Gerbiamas kunige, kaip Jums kilo mintis — skelbti žodžių ieškojimo užduotis?

E.G. Tam buvo dvi priežastys. Viena, kad mūsų poilsiaujančių smegenys neapsamano. Žodžių ieškojimas — tai mankšta mūsų smegenims! Antra — troškė, kad mūsų jaunimas praplėstų savo lietuvišką žodyną.

Gal ne visi žino, kad Jūs esate nutapęs popežiaus Jono Pauliaus II motinos portretą. Papasakokite plačiau.

E.G. Dauguma žmonių nežino, kad Popežiaus motina buvo lietuvė. Norėdamas šią „tylą“ pralaužti, sumaniau nutapyti aliejiniais dažais Popežiaus motinos portretą ir jį padovanoti pačiam Popežiui.

Kaip sužinojote, kad Pope-

žiaus motina buvo lietuvė?

E.G. Iš Albinos Balienės buvau pasiskolinęs gausiai iliustruotą didelę knygą anglų kalba, skirtą dabartinio Popežiaus biografijai. Ten ir rašoma, kad Popežiaus motina buvo lietuvė.

Apie jos lietuviybę pasakojo kun. Vytautas Bagdanavičius, kuriam apie Popežiaus tėvų vestuves, įvykusias Vilniuje, papasakojo EMILIJS KACE-RAUSKAITĖS giminaičiai. Išgirdus šią svarbią naujieną, man kilo graži mintis, kad toje vietoje, kur įvyko Popežiaus tėvų santuoka, galėtų būti atminimo lenta! Laiškų aš atsi-klausiau Popežiaus, ar palaimintų tą lentą? Jis atsiliepė, kad kol gyvas, tos garbės nesiekia. Man atrodė, kad atminimo lentos idėja galėsime realizuoti gal po kokių 10 metų. Tą lentą matyti Vilniaus Katedroje turistams bus labai įdomu! Popežiaus tėvas Vaityla buvo sulenkėjęs rytprūsietis.

Vatikane ekumeniniam pokalbiui esu su Popežiumi susitikęs du kartus. Tada Jam įteikiau dovaną — kunigo dr. Algirdo Jurėno lietuvišką Šv. Rašto vertimą.

Kas, Jūsų nuomone, BICILIUSTEJE yra tinkama ir netinkama?

E.G. Broliškai sveikinu BICILIUSTEJĄ už modernėjantį žurnalizmo pastangas. Linkiu Jums neskelti astrologijos ir jos Zodiako ženklų. Stebiuosi, kad iki šiol dėl šio gėdingo reikalo mūsų hierarchija vis dar tyli...

(Zinr. LIET. ENC. 1:324—325 ir 35:108—109). Ačiū Jums už pokalbį ir galvosūkius. L.T.

Pagarbiai,

Ligija Tautkuvienė

SEKMINĖS

Atkelta į 1 psl.

išėivijos tautinių šokių grupės).

Suvalkijoje ir Dzūkijoje kiekvienas piemu stengėsi kuo anksčiau išginti savo bandą ir užgriežti „Sekminių ragelių“. Ir čia — kas pirmutinis užgrieš, to karvės duos daugiau pieno. Ryte karves paplakdavo beržine rykštele, buvo tikima, kad tada jos negulines, geriau ganysis ir duos daugiau pieno. Tokie būrimai rodo lietuvių tikėjimą magiška žaliosios šakelės jėga.

Sekminės — ne tik piemenų šventė. Suaukę samdiniai pasidarydavo alaus, kuriuo vaišindavo savo šeiminkus. Ir šeiminkai stengdavosi Sekminių rytą samdinius gerai ir skaniai pamaitinti. Dažniausias valgis — virtiniai, pyragėliai su lašinukais, varškėčiai, kiti retesni valgiai. Už nupintus vainikus karvėms, papuoštus žalumynais vartus, duris, šeiminkai duodavo samdiniams pinigų — sekminpinigių.

Aukštaitijoje šeiminkai po pietų eidavo „rugelių lankytų“, dainuodavo „parugines dainas“, vaišindavosi ir šokdavo parugėse, tikėdamiesi geresnio derliaus.

Per Sekmines buvo toks paprotys — supstis sūpuoklėse, o apie Kupiškį surengdavo jaučių badytines. Stipriausias ir visus nugalejęs jautis buvo vadinamas „viršininku“, antras savo stiprumu — „antraviršiu“, o trečias — „trečiaviršiu“.

Daug reikšmės per Sekmines buvo skiriama vandeniui: švęstu — šlakstydavo laukus, kad nebūtų kenksmingų vabalų, o upes ir tvenkinius — kad žmonės neskestų. Buvo tikima, kad iki Sekminių, kol nebus pašventintas vanduo, maudytis negalima. Tada jokios

Lietuvaitės.

ligos ir piktos dvasios nepriskabins.

Svarbiausias Sekminių valgis buvo kiaušiniene.

Parengė
Ligija Taukuvienė
(Pagal LE, Boston, 1968)

Susitikimai

Po koncerto-minėjimo svetinguose Marijos Remienės namuose. Nuotraukoje: (iš kairės) Mindaugas Jankauskas, Birutė Zalatorienė, Virginija Žukauskienė, Jonė Bobinienė, Rūta Kuncienė, Mėta Gabalienė. II e.: Vytenis Kunca ir Egidijus Stancikas.

Kalendorius

Vardadieniai gegužės
25d. — birželio 1d.

Antradienis, gegužės 25 d.
Alvyra, Almantas, Danutė, Dangira, Dangiras, Grigalius, Urbonas.

Trečiadienis, gegužės 26 d.
Algimantas, Eduardas, Milvydė, Nerimantas, Vilhelmina.

Ketvirtadienis, gegužės 27 d.
Augustinas, Brunonas, Elina, Genadijus, Leonora, Virgaudas, Žymantė.

Pentadienis, gegužės 28 d.
Jogirdas, Justas, Kaunas, Rimma.

Šeštadienis, gegužės 29 d.
Algedas, Erdvilė, Magdalena, Mažrimas, Teodozija.

Sekmadienis, gegužės 30 d.
Ferdinandas, Joana (Žana), Jomilė, Normantas, Vyliaudas.

Pirmadienis, gegužės 31 d.
Angelė (Anelė), Gintautas, Petronėlė, Rimvilė.

Antradienis, birželio 1d.
Galindė, Jogaila, Justinas, Juvenmėjus, Konradas.

LIAUDIES IŠMINTIS

Gegužės, birželio
mėnesiams

Gegužės 30 dieną -
SEKMINĖS

Eglė prieš liety pakelia šakas.

Jei vakare atšilo - bus lietaus.

Jei giedrą dieną miške matyti mažai skruzdėlių, oras netrukus pabjurs.

Jei po lietaus girdisi duslus aidas, blogi orai greitai nesibaigs.

Jei maži paukšteliai slepiasi lizduose, netrukus liis.

Jei oro temperatūra nekinta visą dieną, pabjurę orai laikysis dar keletą dienų.

Nuo seno pastebėta - jei pirmąsias dvi birželio dienas lyja, tai visas mėnuo bus sausas.

SVEIKATA. PATARIMAI

Obuoliai ir raudonieji burokėliai padeda iš organizmo pašalinti sunkiuosius metalus.

Sergantiems dezinterija, patariama gerti gervuogių šakelių nuoviro.

Sergantiems cukriniu diabetu, patariama reguliariai gerti rūgštynių šaknų nuoviro.

Sergantiems osteochondroze, patariama dažniau gerti bruknių lapų arbatos.

Raudonųjų burokėlių sulčių patariama gerti sergantiems hipertenzija bei besiskundžiantiems vidurių užkietėjimu.

Vynuogių sultys mažina cholesterolio kiekį kraujyje, todėl jų patariama gerti sergantiems širdies ir kraujagyslių ligomis.

AR ŽINAI, KAD

MŪSŲ AKYS

Pasak kinų liaudies medicinos žinovų, jei norite gerai matyti, valgykite arachiso riešutų. Juose gausu vitamino B, reikalingo akies nervo darbui.

Akių regėjimą patariama gerinti dar vienu, kiek neįprastu būdu: kartą per dieną po liežuviu įlašinkite 5 lašus česnaiko sulčių.

MŪSŲ PLAUKAI

Kad plaukai greitai augtų ir būtų vešlūs, juos prieš plovimą ištrinkite deguto ir alyvų aliejaus (lygiomis dalimis) mišiniu.

Į suplaktą žalią kiaušinį įlašinkite 2-3 lašus vitamino A, įpilkite 2 valgomuosius šaukštus acto bei suberkite 50 g. sutarkuoto vaikiško muilo. Visus komponentus kruopščiai sumaišykite ir šiuo mišiniu išplaukite galvą.

Jei galvos oda riebi, ją ir plaukų šaknis įtrinkite 10 dalių spiritinio medetkų antpilo ir 1 dalies ricinos aliejaus mišiniu. Jei galvos oda sausa, ricinos aliejų su spiritiniu vaistinių medetkų antpilu sumaišykite lygiomis dalimis ir įtrinkite šaknis.

Kalendorius

**Zodiakas
Dvyniai**

gegužės 21 - birželio 21

Dvynių ženklas vaizduojamas įvairiais pavidalais: dažniausiai vienodo stoto ir tos pačios spalvos, arba vienas šviesus, kitas tamsus, vienas raudonas, kitas mėlynas, vienas galva į dangų, kitas galva žemyn ir t.t.

Dualumas, žmogaus vidinis prieštaravimas, iš vieno taško įžvelgiamos dienos ir nakties vienvės, šviesos ir tamsos vienvės, simbolis. Svarbiausia — harmonijos, pusiausvyros simbolis.

Dvynių ženklas yra oro ženklas, teigiamas (vyriškas) ir pa-

slankus.

Dvynių ženklas prasideda pavasariui baigiantis, vasaros pradžioje. Tai labai romantiškas laikotarpis. Dvynių ženkle gimusiems žadama naujų pažinčių, širdies virptelėjimų...

Vedusieji gali nesutarti iki birželio pabaigos, bet vasarai įpusėjus viskas susiklostys palankiai ir diskusijos, nesutarimai pasibaigs gana taikiai.

ŽODŽIŲ SPĖLIOJIMAS

Nugalėtojas — Kazys Skaigirys

„Dėka kun. E. Gerulio keletą mėnesių sukome galvas, spėliojome žodžius. Pailsėjome ir vėl galėtume tęsti „smegenų darbą“, — rašo Elena Kairienė ir New York'o.

Praeitame konkurse-žaidime aktyviausiai dalyvavo, daugiausiai užduočių išsprendė, čikagietis Kazys Skaigirys, kuriam ir atiteko pagrindinis „Biculystės“ prizas. Sveikiname nugalėtoją!

Kitame numeryje, kuris išeis tik birželio 8 d., paskelbsime prizininkus. O dabar, tęsdami konkursą, siūlome naują užduotį.

Parašykite 50 žodžių, kurie baigiasi galūne — **vė** ir 60 žodžių su galūne — **ra**.

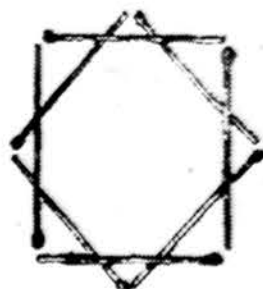
Galvosūkis

Iš šešiolikos degtukų (žr. piešinį) padaryta strėlė.

- a) Perdėkite degtukus taip, kad gautumėte 8 lygius trikampius.
b) Perdėkite 7 degtukus taip, kad gautumėte 5 lygius keturkampius.

Atsakymas

Aštuonis degtukus sudėkite taip, kad susidarytų vienas aštuoniakampis, du kvadratai ir aštuoni trikampiai — visi vienoje figūroje.

Gardžiausias alus iš Lietuvos.

Visur ieškokite tik Kalnapilio!

**VIRŠ
VISŲ
KALNŲ
KALNAPILIS**

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO., INC.

Importers & Distributors of Fine Liquors and Imported Beers
(773) 278-4848

**Rošykite mums
elektroniniu paštu:**
biciulyste@draugas.org
biciulyste@aol.com

PRIIMAME REKLAMĄ.
Galime sukurti reklaminių
skelbimų, logo. Asmeni-
niai skelbimai priimami
nemokamai.

Pažinčių KLUBAS ZODIAKAS

Norėdami padėti vienišiams, atnaujiname pažinčių klubą. Tai darome nesavanaudiškai, be užmokesčio. Mūsų laikraštis skaitomas visur, kur tik gyvena lietuviai. Tad naudokitės proga, skelbkitės, gal kur, kokiame kitame pasaulio krašte, o gal čia pat, laukia žmogus, ieškantis panašaus į Jus.

42. Moteris, išsiskyrusi, 55 m., išsilavinimas spec. vidurinis, neapsirūpinusi gyvenamuoju plotu, dvi savarankiškos dukros.

Mėgsta gamtą, šeiminingai. Norėtų susitikti nuoširdų,

paprastą, vyresnio amžiaus vyriškį rimtai draugystei.

„Myliu žmones, myliu gamtą. Gera gyventi šiame pasaulyje, bet dviese būtų dar geriau. Laukiu skambučio arba laiško.“

Rašyti: Liudgarda B.
4332 Woodview Ln.
Racine, WI 53404
Skambinkite tel.: 262-639-4372, kviesti Lu.

Redakcijos prierašas: nesaugojame ir neperduodame pasiskelbusių telefonų ar adresų. Skelbiame tokį tekstą, kokį atsiunčiate.

PAŽINČIŲ KLUBAS ZODIAKAS ANKETA

Iškirpk ir išsiųsk

Norėdami padėti vienišiams, atnaujiname pažinčių klubą. Tai darome nesavanaudiškai, be užmokesčio. Užpildykite anketą ir siųskite mums nurodytais adresais. Galite ir elektroniniu paštu.

- Amžius _____ ūgis _____ kitos savybės _____
- Socialinis statusas: išsiskyręs (-usi) _____
Nevedęs _____ netekėjusi _____ našlys (-ė) _____
Vaikai _____
- Socialinė padėtis: apsirūpinęs (-usi) _____
neapsirūpinęs (-usi) gyvenamuoju plotu _____
- Išsilavinimas _____
- Darbas (kūrybinis, fizinis, aptarnavimo sfera) _____
- Pomėgiai _____
- Tikslai — rimtai draugystei, laisvalaikiui praleisti, bendravimui _____
- Jūsų adresas ir tel. Nr. _____

9. Skelbimo tekstas _____

Jūsų vardas, telefono Nr., adresas, kurį norite paskelbti _____